

מה צינורו עורכי „סיבה למסיבה” מדבריו של שבח וייס ומדוע רוגזת הסופרת רחל איתן

לבנות של המזרחי, חברה בבני-עקיבא ואחר-כך פעילה בבני-תור ובהשומר הצעיר, גילתה באחרונה את השפה האידית. היא מוזמנת להרצות על הספרות בשפה זו. לא מכבר, כאשר נפגשה עם הסופר סול בלו, שפת השיחה ביניהם היתה אידיש.

■ **יצחק ליבני ריאיון** כ-מועדון את ראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, והשיחה גלשה לנושא החריגות מהתקציב שביצעה העירייה. הוכיח להט לליבני: „אני זוכר שכאשר אתה היית מפקד גליצה”ל ואני ראש אכ”א, אתה חרגת מאוד מהתקציב.” בהמשך הסכים ציץ שהחריגה היתה לכרעה לתחנה הצבאית.

פסוקי השבוע

- שר הבריאות, מרדכי (מוטה) גור: „גברנו על החוליים מאתייפיה, אך לא על הפטפטת שבכתייהחולים.”
- יושב-ראש הנהלת הסוכנות, אריה דולצין: „האם ליהודי פשרן כמוני יש מקום בליכוד המאוחד?”
- איש הטלוויזיה עמוס אטינגר, על מבקרת הטלוויזיה של הארץ, דדה בושט: „אשה מיסכנה, אומללה, בודדה, חושבת שהמציאה את האינטלקט, שנשפך לה מהאוזניים, שרוצים להקיא. מה אפשר לדרוש מגורר שה בודדה שמעוררת בחילה?”
- כתב „הארץ” בדורום,

התחנה, הוכיחו למי שעומד בראש, שה, מולי שפירא, סיפור על הקלטה של הזמר סול סיימון לפני שמונה שנים בקיסריה. אחרי השירוד קנו לו אנשי גליצה”ל מתנה, חנוכיה עתיקה מבצלאל. סיימון לא היה נלהב, ואמרנו הסכיר שהכוכב האמרי

שכרי לחלץ את הענף מהרימוציבורי הירוד שלו, כדאי להציג הפקת פוסטר על כל שלביו. במחשבה שניה, הוא העלה את הרעיון שרק עופרה חזה, שהיא זמרת פופולארית, תתאים לכך. הצרה היתה שחזה, שמי עולם לא הופיעה בתשריר

שבועיים ניסיון. בעמוד האחורי של העולם הזה כתבתי את שתי דקות אינטליגנציה. כעבור זמן הופיע שבועוןבוסר בשם רימוון, שהוצא עליידי גורמים לא מזוהים ומטרתו היתה פגיעה בהעולם הזה. וייס הוזמן לכתוב גם שם ועל כך הוא אומר: „רומני

■ מאו שצבי רנר, גיבור המיפלגה הליברלית, נפל למישכב, כבר אין חוששים מפניו. לפני שנתיים הפקיע רנר את אולם מירנברג שבבניין המיפלגה הליברלית, מידי סניף תל-אביב של המיפלגה והכריז שיערכו בו אך ורק ישיבות ההנהלה הארצית. השבוע ניצלו אנשי תל-אביב את היעדרו של רנר מהבניין, וחדרו לאולם המופץ, בתום ישיבת ההנהלה של המיפלגה.

■ השחקן הרמת'יגני הוותיק, דויד מנחם, שהתפרסם, כשהר פיע בשתי סדרות הטלוויזיה, מישל עזרא ספרא ובניו ואנשים במיל, עזב את הארץ לשנתלימודים באנגליה.

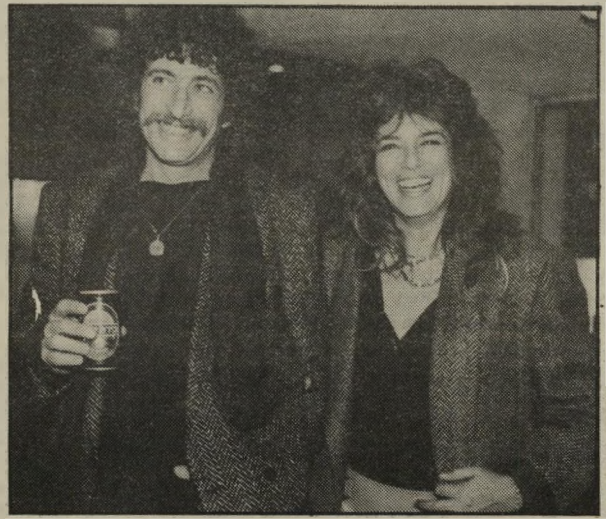
■ הכנר בן-עמי זילבר נשחח מהר מדי. זילבר, בעלה של הזמרת ברכה צפירה ואביו של אריאל זילבר, הובא לקבורה בתחילת השבוע שעבר. רק פחות ממניין באו לחלוק כבוד אחרון לאחר ממיסדי התיזמורת הפילהרמונית שניגן בה 40 שנה, עד שפרש לגימלאות, לפני חמש שנים.

■ בפתיחת תערוכה משותפת של ציירים ישראלים ופלסטינים בתל-אביב, קרא המשורר מאיר ויזלטיר משריו. כשני גש למיקרופון, הוא הודיע לקהל הרב שנכח בגלריה דביר, שהוא שמח שהתערוכה מתקיימת כי תל-אביב, ולא כרמאללה, כי מעבר לקוהירוק היו אוסרים אותו בגלל ציבועי הלבוש שלו — חולצה ירוקה, מיכנסים לבנים, טוודר שחור ותיק אדום — ציבועי הדגל הפלסטיני.

■ פרקחיו של הפרופסור שבח וייס כחידונאי, החל בהעולם הזה. בקטע מראיונו בסרבה למסיבה שמשוסימה לא שודר, סיפר וייס שבאמצע שנות ה-50 הוא חיפש כסטודנט עבודה נוספת. הוא בא למישרתי העולם הזה ברחוב גליקסון בתל-אביב. היה שם חם מאוד, סיפר ח”כ העבודה, פגשתי את אורי אבנרי ממכנסים קצרים וללא חולצה. הצעתי לו להריץ מרוצי חידונים. הוא התלהב ונתן לי

עירית רזילי וחברתה, רינה פסחון, באו השבוע למועדון צוותא בתל-אביב למסיבת יום-הולדתו ה-60 של המנצח יצחק (זיקור) גרציאני. רזילי, בעלת חנות ספרים, ופסחון, עונבת העניבה (משמאל) ואשתו של המוסיקאי רפי פסחון, עזבו את המקום עוד לפני הסיום.

יונה אליאן והזמר דני ליטני שבו מגרמניה בלבוש אחיד שניים ממה שאליאן שילמה. אליאן נטעה לגרמניה כדי ללוות את בעלה, ששי קשת, שהופיע עם ליטני במחזמר הללויה הוליבוד.

מרדכי ארציאלי: „הבעיה העיקרית שממנה הם סובלים, אך ממנה אין הם יכולים להשתחרר, הוא צבע עורם השחור, וזו בעיה שאין לה פיתרון.”

● **הרב שמואל אבידור** הבקן: „אין צורך לספר בריחות על הרבנות הראשית. היא עצמה בריחה עצובה.”

● **אסתר ניב, אשתו של אריה ניב**, המואשם במעשים מגונים בתלמידותיו: „צריך היה להיות אדם מברזל, כדי לא להתיפתות לתלמידות.”

● **מועמד ריץ לבנסת הקודמת, מירון בנבנישתי**, על התנועה כיום: „מי ששלושה שרימפס קטנים טובים לו — יילך לר”צ.”

● **המשורר יב”י**: „באין איכות אנשית, חיים מכמות של רישעות.”

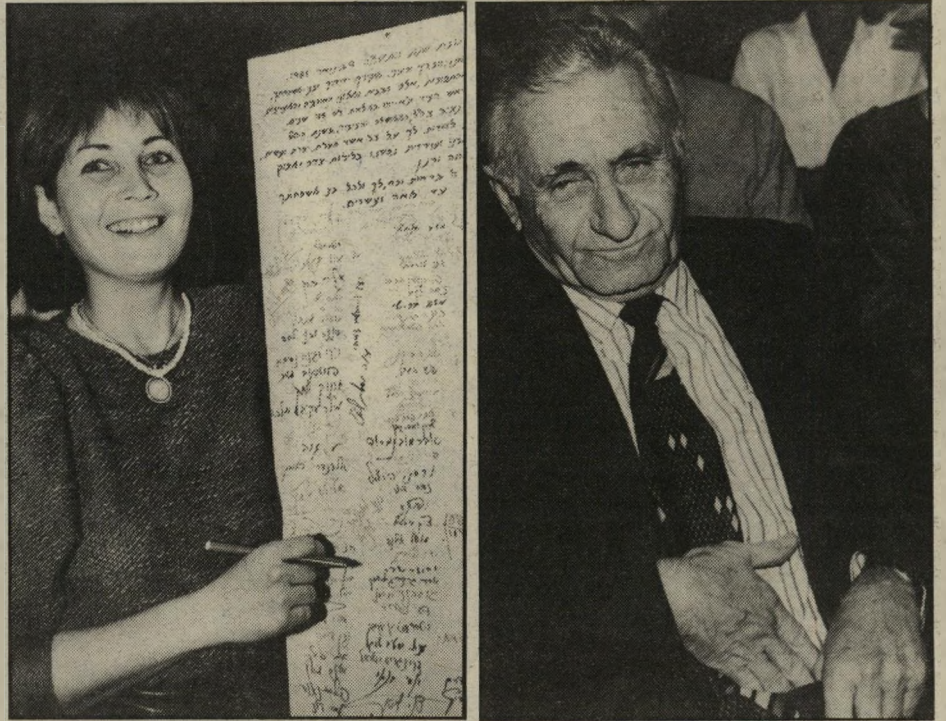
שאני היחיד שנהנה או משני העולמות גם יחד.”

■ אחרייכן, כשכבר היה לרוקטור, הוא החליט לחרול מעיסוקו כחידונאי. הרצאתו הראשונה כרוקטור היתה בקיבוץ בית-נר, אבל המזמנים לא היו בטוחים על מה ידבר וייס. לכן הם כתבו שהוא יערוך חידון על הפרלמנטריום.

■ לא בקלות הצליחו מי ש עמרו מאחורי תשרייהשירות בעידן החדש של הדמוס להביי באו לשירוד. הרעיונאייטריטאיי במאי, יום-טוב משה החליט

שירות, ביקשה כאמצעות מנהלה האיש, בצלאל אלונז, סכום גבוה. לבסוף השתכנעה חזה להר פיע חינם איך-כסף, אחרי שהתלהבה מאפשרויות הצילום. כך, למשל, היא שכחה את עגיליה הבית, אבל ב”בישול” הצילומים הושטלו עגילים לאוזניה.

■ התחנה הצבאית עומדת לחדש את שירודי ההקלטות של אמנים בהופעות חיות. כמקובל, התחייבה התחנה, שההקלטות ישודרו רק בארץ ולא ישווקו לח”ל. ההקלטות, הנערכות על ידי מחלקת התרבות והבידור של

יצחק גרציאני מנצח תזמורת צה”ל, מכניס את שולי עניבתו למיכנסיו (מימין) ובתו הקטנה, קיקי גל, עומדת ליד כרזת-קלף, שעליה חתמו אנשים ואורחי-המסיבה שנערכה לרגל יום-הולדתו. את המסיבה הכין שאול ביבר והתיכנון היה מוצלח בצורה יוצאת-דופן.